

Concept Omgevingsregeling Noord-Holland 2020

Inhoud

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen	3
Afdeling 1.1 Begrippen	3
Hoofdstuk 2 Nadere regels	4
Afdeling 2.1 Varend ontgassen	4
Afdeling 2.2 Vaarwegen	4
Afdeling 2.3 Natuur- en landschapscompensatie	4
Afdeling 2.4 Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde	7
Afdeling 2.5 Regionale afspraken nieuwe stedelijke ontwikkelingen en kleinschalige ontwikkelingen	7
Afdeling 2.6 Windenergie	9
Afdeling 2.7 Zonne-energie	9
Afdeling 2.8 Voorschriften toetsen op veiligheid en leidraden voor het ontwerpen en verbeteren van regionale waterkeringen	10
Afdeling 2.9 Bestuurlijke afwegingsruimte	11
Hoofdstuk 3 Indieningsvereisten	12
Afdeling 3.1 Algemene indieningsvereisten	12
Afdeling 3.2 Gesloten stortplaatsen	12
Afdeling 3.3 Regionale luchtvaart	12
Afdeling 3.4 Ontgrondingen	13
Afdeling 3.5 Schade bij ontgrondingen	14
Afdeling 3.6 Varend ontgassen	14
Afdeling 3.7 Bescherming waterwinning	14
Afdeling 3.8 Houtopstanden	15
Afdeling 3.9 Stillegebieden	15
Hoofdstuk 4 Slotbepalingen	16
Bijlage 1 – Begrippen	17
Bijlage 2 – Stimuleringsgebieden Zonne-energie	17

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Afdeling 1.1 Begrippen

Artikel 1.1.1 Begrippen

Bijlage 1 bij deze regeling bevat begrippen en definities voor de toepassing van deze regeling en de daarop berustende bepalingen.

Hoofdstuk 2 Nadere regels

Afdeling 2.1 Varend ontgassen

Artikel 2.1.1 Toepassingsbereik

Deze afdeling is gereserveerd voor het stellen van nadere regels, zoals bedoeld in artikel 4.71 van de verordening.

Afdeling 2.2 Vaarwegen

Artikel 2.2.1 Toepassingsbereik

Deze afdeling is gereserveerd voor de nadere regels omtrent de inhoud van de onderhoudsverplichting, zoals bedoeld in artikel 4.74, tweede lid, van de verordening.

Afdeling 2.3 Natuur- en landschapscompensatie

Artikel 2.3.1 Toepassingsbereik

Deze afdeling bevat de nadere regels zoals bedoeld in artikel 6.38, achtste lid en artikel 6.41, tiende lid, van de verordening.

Artikel 2.3.2 Compensatie algemeen

1. Voor zover een ruimtelijk plan voorziet in een nieuwe activiteit overeenkomstig artikel 6.38, vijfde lid, of een nieuwe ontwikkeling overeenkomstig artikel 6.41, achtste lid, van de verordening, maakt dat ruimtelijk plan mogelijk dat de initiatiefnemer daarvan fysieke maatregelen neemt ter compensatie van de schade aan het Natuurnetwerk Nederland, een natuurverbinding of aan een Bijzonder provinciaal landschap, voor zover daar de kernkwaliteit habitat voor weidevogels van toepassing is.
2. Voor zover de fysieke maatregelen als bedoeld in het eerste lid niet in het ruimtelijk plan mogelijk kunnen worden gemaakt, blijkt uit de toelichting van het ruimtelijk plan hoe en wanneer de fysieke maatregelen dan wel planologisch worden geregeld en dat het bevoegde gezag daaraan medewerking zal verlenen.
3. In het geval de fysieke maatregelen ter compensatie van schade aan het Natuurnetwerk Nederland als bedoeld in het eerste lid worden genomen binnen het Natuurnetwerk Nederland, dient daarnaast in het ruimtelijk plan op eenzelfde oppervlak als verloren gaat door de activiteit, dat nog niet is aangewezen als Natuurnetwerk Nederland, de ontwikkeling van natuur planologisch mogelijk te worden gemaakt. Voor zover dit niet mogelijk is in het ruimtelijk plan dat de activiteit mogelijk maakt, blijkt uit de toelichting van dat ruimtelijk plan hoe en wanneer deze ontwikkeling van natuur dan wel planologisch wordt geregeld en dat het bevoegd gezag daaraan medewerking zal verlenen.
4. Uit de toelichting van het ruimtelijk plan als bedoeld in het eerste lid, blijkt dat de fysieke maatregelen ter compensatie van de aantasting van een natuurverbinding zodanig plaatsvinden dat de functie van de natuurverbinding, zoals omschreven in de wezenlijke kenmerken en waarden, in stand blijft.
5. In afwijking van het eerste lid en tweede lid, kan de schade aan het Natuurnetwerk Nederland of een Bijzonder provinciaal landschap voorafgaand aan de ontwikkeling financieel worden gecompenseerd indien:
 - a. fysieke maatregelen niet mogelijk zijn, of;

- b. het gebied dat wordt aangetast door een activiteit als bedoeld in het eerste lid niet groter is dan:
 - 0,5 hectare in het geval van Natuurnetwerk Nederland, en;
 - 5 hectare in het geval van Bijzonder provinciaal landschap, voor zover de kernkwaliteit habitat voor weidevogels van toepassing is.
- 6. In aanvulling op het vijfde lid dient bij financiële compensatie in het kader van het Natuurnetwerk Nederland op eenzelfde oppervlak als verloren gaat door de activiteit, dat nog niet is aangewezen als Natuurnetwerk Nederland, de ontwikkeling van natuur planologisch mogelijk te worden gemaakt. Indien dat niet mogelijk is in het ruimtelijk plan dat de activiteit mogelijk maakt, blijkt uit de toelichting van dat ruimtelijk plan hoe en wanneer dat dan wel planologisch wordt geregeld en dat het bevoegd gezag daaraan medewerking zal verlenen.
- 7. Financiële compensatie als bedoeld in het vijfde lid vindt plaats in de vorm van een bijdrage aan de provincie Noord-Holland die wordt gestort in de provinciale reserve groen ten behoeve van de realisatie van het Natuurnetwerk Nederland.

Artikel 2.3.3 Compensatie Natuurnetwerk Nederland en natuurverbindingen

Uit de toelichting op een ruimtelijk plan als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, blijkt dat de fysieke maatregelen ter compensatie van de aantasting van het Natuurnetwerk Nederland:

- a. plaatsvinden buiten het werkingsgebied Natuurnetwerk Nederland op een locatie die bijdraagt aan de versterking van de samenhang van het netwerk, of, indien aannemelijk is dat fysieke maatregelen buiten het Natuurnetwerk Nederland niet mogelijk zijn, in nog niet gerealiseerde delen van het Natuurnetwerk Nederland;
- b. plaatsvinden in de nabijheid van het aangetaste gebied tenzij aantoonbaar is dat dit niet mogelijk is;
- c. plaatsvinden in een gebied dat minimaal gelijk is aan de oppervlakte van het aangetaste gebied;
- d. de aangetaste wezenlijke kenmerken en waarden compenseren;
- e. tenminste de inrichting van het gebied ten behoeve van de ontwikkeling van de gewenste natuur en ontwikkelingsbeheer van die natuur voor een duur van tenminste 5 jaar, en in geval van bos 10 jaar, omvatten.

Artikel 2.3.4 Compensatie Bijzonder provinciaal landschap

Uit de toelichting op een ruimtelijk plan als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, blijkt dat de fysieke maatregelen ter compensatie van de aantasting van de kernkwaliteit habitat voor weidevogels in Bijzonder provinciaal landschap:

- a. plaatsvinden in een Bijzonder provinciaal landschap waar de kernkwaliteit habitat voor weidevogels van toepassing is;
- b. plaatsvinden in de nabijheid van het aangetaste gebied tenzij wordt aangetoond dat dit niet mogelijk is;
- c. inrichtingsmaatregelen of actief weidevogelbeheer omvatten voor een bedrag gelijk aan de kosten voor beheer in een gebied dat minimaal gelijk is aan de oppervlakte van de aangetaste habitat voor weidevogels rekening houdende met een jaarlijkse rustperiode in de nestfase waarin agrarische werkzaamheden niet zijn toegestaan van 1 april tot en met 15 juni, voor een periode van 30 jaar.

Artikel 2.3.5 Compensatieplan

De toelichting op een ruimtelijk plan als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste tot en met vierde lid, waarin fysieke maatregelen worden bepaald, omvat een compensatieplan dat voldoet aan de volgende eisen:

- a. het plan bevat een kaart van een schaalniveau niet groter dan 1:10.000 waarop de locatie waar de fysieke maatregelen plaatsvinden staat aangegeven;
- b. de fysieke maatregelen zijn concreet beschreven;
- c. in het plan is aangegeven op welke momenten Gedeputeerde Staten de voortgang kunnen beoordelen;
- d. het plan bevat een tijdschema voor realisatie van de compensatie waaruit blijkt dat initiatiefnemer de compensatie uiterlijk binnen twee jaar na de start van de uitvoering van de compensatieplichtige activiteit realiseert, tenzij in een compensatieovereenkomst als bedoeld in artikel 2.3.6 anders wordt bepaald;
- e. het plan beschrijft het jaarlijkse beheer van het gebied en de voorwaarden waaraan een beheerder moet voldoen.

Artikel 2.3.6 Compensatieovereenkomst

1. Een ruimtelijk plan als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste tot en met zesde lid, bevat als bijlage een compensatieovereenkomst die is aangegaan tussen de initiatiefnemer en de provincie.
2. In een compensatieovereenkomst als bedoeld in het vorige lid is ten minste opgenomen:
 - a. welke rollen en verantwoordelijkheden de betrokken partijen hebben;
 - b. een financiële onderbouwing waaruit blijkt dat de uitvoering van de fysieke maatregelen is zeker gesteld en niet wordt gefinancierd uit middelen die beschikbaar zijn op grond van een subsidieregeling;
 - c. de termijn waarbinnen de uitvoering van compensatie moet zijn afgerond;
 - d. een boeteclausule die van toepassing is bij het niet, niet tijdig of onvolledig uitvoeren van de compensatie tenzij sprake is van een overeenkomst tussen overheden;
 - e. de verplichting om te melden wanneer de uitvoering van de compensatiemaatregelen starten;
 - f. de verplichting om Gedeputeerde Staten jaarlijks te informeren over de voortgang.
3. Voor het verschuldigd zijn van een boete als bedoeld in het vorige lid is geen ingebrekestelling nodig.
4. Het boetebedrag wordt gestort in de provinciale reserve groen ten behoeve van de realisatie van het Natuurnetwerk Nederland. Het boetebedrag is op het moment van vaststelling ten minste gelijk aan 150 procent van alle directe en indirecte kosten die samenhangen met de betrokken compensatie.

Artikel 2.3.7 Financiële compensatie

1. Financiële compensatie als bedoeld in artikel 2.3.2, vijfde lid, omvat voor het Natuurnetwerk Nederland de volgende kostenelementen:
 - a. kosten van de aanschaf van vervangende grond;
 - b. kosten van de basisinrichting;
 - c. kosten van ontwikkelingsbeheer gedurende de ontwikkelingstijd, afhankelijk van het type natuur dat wordt ontwikkeld;
 - d. kosten voor de planontwikkeling en planuitvoering, deze zijn bepaald op 20 procent van de kosten genoemd bij a, b en c.
2. Financiële compensatie als bedoeld in artikel 2.3.2, vijfde lid, omvat voor een Bijzonder provinciaal landschap, voor zover daar de kernkwaliteit habitat voor weidevogels van toepassing de volgende kostenelementen:

- a. de kosten voor 30 jaar actief weidevogelbeheer voor een gebied dat minimaal gelijk is aan de oppervlakte van het aangetaste weidevogelleefgebied rekening houdende met een jaarlijkse rustperiode in de nestfase waarin agrarische werkzaamheden niet zijn toegestaan jaarlijks van 1 april tot en met 15 juni;
- b. de kosten voor de planontwikkeling en planuitvoering, deze zijn bepaald op 20 procent van de kosten genoemd bij a.

Afdeling 2.4 Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde

Artikel 2.4.1 Toepassingsbereik

Deze afdeling is gereserveerd voor de nadere regels zoals bedoeld in artikel 6.44, zevende lid, van de verordening.

Afdeling 2.5 Regionale afspraken nieuwe stedelijke ontwikkelingen en kleinschalige ontwikkelingen

Artikel 2.5.1 Toepassingsbereik

Deze afdeling bevat de nadere regels zoals bedoeld in artikel 6.3, tweede lid, en artikel 6.4, vierde lid, van de verordening.

Artikel 2.5.2 Woningbouw

1. De afspraken als bedoeld in artikel 6.3, eerste lid, en artikel 6.4, tweede lid, van de verordening over de ontwikkeling, transformatie en herstructurering van woningbouwlocaties, bestaan uit regionale afspraken en voor het werkingsgebied Noord-Holland Noord uit regionale afspraken en woonakkoorden.
2. Regionale afspraken:
 - a. betreffen in ieder geval de te ontwikkelen, transformeren en herstructureren woningbouwlocaties in kwantiteit, kwaliteit en tijdsfasering per gemeente;
 - b. zijn gebaseerd op de door de provincie vastgestelde woningbouwprognose;
 - c. zijn onderwerp van monitoring;
 - d. kunnen worden bijgesteld wanneer daar aanleiding voor is; en
 - e. worden overeengekomen door de colleges van burgemeester en wethouders van de gemeenten in de regio.
3. Woonakkoorden:
 - a. bevatten de uitgangspunten van het regionaal woonbeleid;
 - b. zijn in overeenstemming met het provinciale woonbeleid;
 - c. bevatten een overzicht en een kaart van de woningbouwlocaties buiten bestaand stedelijk gebied;
 - d. gelden voor minimaal 5 jaar met de mogelijkheid om tussentijds bij te stellen; en
 - e. worden overeengekomen door de colleges van burgemeester en wethouders van de gemeenten in de regio en door Gedeputeerde Staten.

Artikel 2.5.3 Bedrijventerreinen en kantoorlocaties

1. Regionale afspraken kunnen worden gemaakt over de ontwikkeling, transformatie en herstructurering van bedrijventerreinen en kantoorlocaties.
2. Regionale afspraken:

- a. betreffen in ieder geval de te ontwikkelen, transformeren en herstructureren terreinen en locaties in kwantiteit, kwaliteit en tijdsfasering per gemeente;
 - b. maken op kaart duidelijk om welke terreinen en locaties het gaat;
 - c. worden overeengekomen door de colleges van burgemeester en wethouders de gemeenten in de regio;
 - d. zijn onderwerp van monitoring, en;
 - e. kunnen worden bijgesteld wanneer daar aanleiding voor is.
3. Regionale afspraken zijn gebaseerd op een visie van de regio die:
- a. de uitgangspunten weergeeft van het regionaal bedrijventerreinen- en kantorenbeleid;
 - b. in overeenstemming is met het provinciale bedrijventerreinen- en kantorenbeleid;
 - c. is gebaseerd op de door de provincie vastgestelde behoefte- en omvang;
 - d. in het geval dat er sprake is van transformatie van bedrijventerreinen een verantwoording geeft over de wijze waarop in het verlies aan bedrijventerrein wordt voorzien zowel wat betreft oppervlakte als beschikbaarheid van voldoende terrein voor specifieke milieubelastende bedrijventypes;
 - e. aangeeft op welke wijze de regio de herstructurering en/of transformatie mogelijk wil maken;
 - f. geldt voor minimaal 5 jaar met de mogelijkheid om tussentijds bij te stellen, en;
 - g. is vastgesteld door de colleges van burgemeester en wethouders van de gemeenten in de regio.

Artikel 2.5.4 Detailhandel

1. Regionale afspraken kunnen worden gemaakt over te ontwikkelen, transformeren en herstructureren detailhandelslocaties.
2. Regionale afspraken zijn:
 - a. in overeenstemming met een regionale detailhandelsvisie;
 - b. voorzien van een advies van de regionale adviescommissie
 - i. als het gaat om nieuwe detailhandel groter dan 1500 m² winkelvloeroppervlak (wvo), of;
 - ii. als het gaat om winkelgebieden die groter zijn dan 25.000 m² wvo en de nieuwe detailhandel groter dan 3.000 m² wvo moet zijn.
3. Een regionale detailhandelsvisie:
 - a. geeft de uitgangspunten weer van het regionaal detailhandelsbeleid;
 - b. is in overeenstemming met het provinciale detailhandelsbeleid;
 - c. is gebaseerd op het in opdracht van de provincie uitgevoerde marktruimte- en koopstromenonderzoek;
 - d. wordt ter advisering voorgelegd aan de regionale adviescommissie;
 - e. geldt voor minimaal 5 jaar met de mogelijkheid om tussentijds bij te stellen, en;
 - f. is vastgesteld door de colleges van burgemeester en wethouders van de gemeenten in de regio.
4. Een regionale detailhandelsvisie beschrijft:
 - a. de bestaande detailhandelsstructuur in de regio;
 - b. de demografische ontwikkeling van de regio;
 - c. de marktruimte in de regio;
 - d. een analyse van de leegstand, waaronder ontwikkeling van leegstand en specifieke probleemlocaties;
 - e. het beleid ten aanzien van herstructurering en eventueel transformatie van bestaande winkelcentra;
 - f. de aanwezige planvoorraad;

- g. de gewenste detailhandelsstructuur in de regio;
- h. de uitbreidingen die de regio de komende vijf jaar binnen de bestaande marktruimte wil mogelijk maken;
- i. hoe de regiogemeenten de planvoorraad en leegstand gaan monitoren, en;
- j. het beleid ten aanzien van volumineuze detailhandel, grootschalige detailhandel en afhaalpunten voor internetaankopen.

Artikel 2.5.5 Overige stedelijke voorzieningen

Regionale afspraken tussen de colleges van burgemeester en wethouders van de gemeenten in een regio over overige stedelijke voorzieningen, niet zijnde woningbouw, bedrijventerreinen, kantorenlocaties of detailhandel, kunnen worden beperkt tot werkafspraken over de wijze van afstemming bij overige stedelijke voorzieningen.

Afdeling 2.6 Windenergie

Artikel 2.6.1 Toepassingsbereik

Deze afdeling is gereserveerd voor de nadere regels, zoals bedoeld in artikel 6.22, vierde lid, van de verordening.

Afdeling 2.7 Zonne-energie

Artikel 2.7.1 Toepassingsbereik

Deze afdeling bevat de nadere regels, zoals bedoeld in artikel 6.25, vijfde en zesde lid, van de verordening.

Artikel 2.7.2 De locatie en omvang van de opstelling voor zonne-energie

1. De locatie voor de opstelling voor zonne-energie is aan minimaal één zijde aansluitend op bestaand stedelijk gebied of een dorpslint.
2. De omvang van de opstelling voor zonne-energie is:
 - a. op een locatie die aan één zijde aansluitend is op bestaand stedelijk gebied of een dorpslint: maximaal 5 hectare;
 - b. op een locatie die aan minimaal één zijde aansluitend is op bestaand stedelijk gebied of een dorpslint en daarnaast aan nog een andere zijde aansluitend op bestaand stedelijk gebied of een dorpslint, een rijksweg, provinciale weg of spoorweg: maximaal 10 hectare, of;
 - c. op een locatie die aan minimaal één zijde aansluitend is op bestaand stedelijk gebied of een dorpslint en daarnaast aan nog twee andere zijden aansluitend op bestaand stedelijk gebied of een dorpslint, een rijksweg, provinciale weg of spoorweg: maximaal 25 hectare; met dien verstande dat van de maximale oppervlakten genoemd onder a tot en met c, kan worden afgeweken tot niet meer dan 10% van die oppervlakten indien dat noodzakelijk is uit overwegingen van ruimtelijke kwaliteit.
3. De locatie voor de opstelling voor zonne-energie is niet aansluitend op een reeds bestaande opstelling voor zonne-energie, tenzij sprake is van het aanvullen van een bestaande opstelling voor zonne-energie tot de maximale oppervlakte als bedoeld in het tweede en derde lid.

Artikel 2.7.3 Eisen aan de inpassing van de opstelling voor zonne-energie

1. De hoogte van een opstelling voor zonne-energie bedraagt niet meer dan 1,50 meter gemeten vanaf het gemiddelde straatpeil van de omliggende openbare wegen.

2. Van het bepaalde in het eerste lid kan worden afgeweken indien deze afwijking aantoonbaar:
 - a. bijdraagt aan de ruimtelijke kwaliteit, of;
 - b. anderszins substantiële meerwaarde oplevert voor de fysieke leefomgeving.
3. De bodem onder de opstelling wordt niet verhard of verdicht en wordt zoveel mogelijk ecologisch ingericht en beheerd.
4. De terreinafscherming en rand van de opstelling voor zonne-energie zijn passend in de omgevingen worden zoveel mogelijk ecologisch ingericht en beheerd.
5. De afstand tussen de opstelling voor zonne-energie en woonbebouwing bedraagt minimaal 50 meter.

Artikel 2.7.4 Stimuleringsgebieden zonne-energie

1. Stimuleringsgebieden zonne-energie zijn gebieden waar van de locatie- en omvangcriteria uit artikel 2.7.2 kan worden afgeweken, omdat meer grootschalige of afwijkend gelegen opstellingen voor zonne-energie hier passend zijn binnen de regionale ruimtelijke- en energetische beleidsuitgangspunten of een substantiële meerwaarde opleveren voor de fysieke leefomgeving.
2. Stimuleringsgebieden zonne-energie zijn geometrisch begrensde gebieden zoals aangeduid in **bijlage 2**.
3. In stimuleringsgebieden zonne-energie is voor een opstelling voor zonne-energie artikel 2.7.2 niet van toepassing.

Afdeling 2.8 Voorschriften toetsen op veiligheid en leidraden voor het ontwerpen en verbeteren van regionale waterkeringen

Artikel 2.8.1 Toepassingsbereik

Deze afdeling bevat:

- a. de voorschriften, zoals bedoeld in artikel 5.3, derde lid, van de verordening; en
- b. de technische leidraad, zoals bedoeld in artikel 5.3, tweede lid, van de verordening.

Artikel 2.8.2 Voorschriften beoordeling veiligheid regionale waterkeringen

Voor de beoordeling van de veiligheid van regionale waterkeringen gelden de volgende, als bijlagen 1 tot en met 5 bij dit besluit behorende documenten en programmatuur¹⁾ als voorschriften:

Addendum op de leidraad toetsen op veiligheid regionale waterkeringen betreffende de boezemkaden	2010-22 20-9-ORK2)	2010
Materiaalfactoren boezemkaden	2009-05 23-3-ORK	2009
Leidraad toetsen op veiligheid regionale waterkeringen	2007-02 2-8-ORK	2007
Kwaliteitsindicatoren veiligheidstoetsing: Meetbare en controleerbare indicatoren voor de kwaliteit van de veiligheidstoetsing regionale waterkeringen	2007-01 1-8-ORK	2007
Promotor gebruikshandleiding versie 3.0 (inclusief Cd-rom met programmatuur)	2010-32 20-9-ORK	2010

Artikel 2.8.3 Leidraden ontwerpen en verbeteren regionale waterkeringen

Voor het ontwerpen en verbeteren van regionale waterkeringen gelden de volgende, als bijlagen **6 en 7** bij dit besluit behorende documenten, als technische leidraad:

Handreiking ontwerpen & verbeteren waterkeringen langs regionale rivieren	2009-07-ORK	4-6-2009
---	-------------	----------

Afdeling 2.9 Bestuurlijke afwegingsruimte

Artikel 2.9.1 Toepassingsbereik

Deze afdeling bevat de nadere regels zoals bedoeld in artikel 13.3, vierde lid, van de verordening.

Artikel 2.9.2 Begrenzing toepassing

Bij toepassing van artikel 13.3 van de verordening kan worden afgeweken van:

- a. Paragraaf 4.2.1 van de verordening;
- b. Afdelingen 4.6, 4.9, 4.10 en 4.12 van de verordening; en
- c. Hoofdstuk 6 van de verordening, met uitzondering van paragraaf 6.4.1 en 6.4.3;

Artikel 2.9.3 Tijdsduur experimenten

Bij toepassing van artikel 13.3 van de verordening ten behoeve van experimenten geldt een maximale tijdsduur van het experiment van 10 jaar, tenzij wordt gemotiveerd dat een langere tijdsduur noodzakelijk is voor de haalbaarheid van het experiment.

Artikel 2.9.4 Evaluatie toepassing

Bij toepassing van artikel 13.3 wordt een evaluatieplan vastgesteld, waarbij in ieder geval sprake is van een evaluatiemoment binnen twee jaar en van een evaluatie binnen tien jaar na de start van het experiment of de activiteit.

Hoofdstuk 3 Indieningsvereisten

Afdeling 3.1 Algemene indieningsvereisten

Artikel 3.1.1 Algemene indieningsvereisten

Als algemene indieningsvereisten gelden de volgende gegevens en bescheiden:

- a. naam, adres en contactgegevens van de aanvrager of melder;
- b. indien de aanvrager of melder niet de beoogde exploitant of gebruiker is: naam, adres en contactgegevens van de beoogde exploitant of gebruiker;
- c. een aanduiding van de beschikking die wordt gevraagd;
- d. het adres, de kadastrale aanduiding of coördinaten van de locatie waarop het verzoek of de melding betrekking heeft; en
- e. de begrenzing van de locatie waarop het verzoek of de melding betrekking heeft.

Afdeling 3.2 Gesloten stortplaatsen

Artikel 3.2.1 Toepassingsbereik

Deze afdeling is gereserveerd voor de indieningsvereisten zoals bedoeld in artikel 4.52, vierde lid, van de verordening.

Afdeling 3.3 Regionale luchtvaart

Artikel 3.3.1 Toepassingsbereik

Deze afdeling bevat de nadere regels zoals bedoeld in artikel 7.1, tweede lid, en artikel 7.2, tweede lid, van de verordening.

Artikel 3.3.2 Indieningsvereisten aanvragen luchthavenbesluit

Bij een aanvraag tot wijziging van de verordening ten behoeve van een luchthavenbesluit worden de volgende gegevens en bescheiden verstrekt:

- a. de algemene indieningsvereisten zoals genoemd in artikel 3.1.1;
- b. de eigendomssituatie met betrekking tot van het terrein, en voor zover de aanvrager niet de eigenaar is, een verklaring van de eigenaar dat deze instemt met het voorgenomen gebruik als luchthaven;
- c. de planologische situatie van het luchthaventerrein en het beperkingengebied rondom dat terrein;
- d. een of meer tekeningen waaruit de beoogde ruimtelijke indeling van het gebied van en rond de luchthaven blijkt, met inbegrip van maximale hoogte van object;
- e. een plan voor het gebruik van de luchthaven voor een periode in de eerste vijf jaar na inwerkingtreding van het luchthavenbesluit. In het plan dienen tenminste de volgende gegevens te zijn opgenomen: locatie-aanduiding, Baanaanduiding, kaart met luchthavengebied, geluidsbelasting, typen vliegtuigen, tijden, dagen waarop gevlogen gaat worden, aantal vliegbewegingen, circuit;
- f. de wijze waarop in naderingsluchtverkeersleiding zal worden voorzien;
- g. de voor het beoogde gebruik noodzakelijke berekeningen als bedoeld in hoofdstuk 2 van de Regeling burgerluchthavens en artikel 8.44, derde lid van de Wet luchtvaart met betrekking

- tot het bepalen van de geluidsbelasting, het externe-veiligheidsrisico van het luchthavenluchtverkeer en de lokale luchtverontreiniging;
- h. een bij het voornemen passende beschrijving van de mogelijke effecten op het milieu; en
 - i. een verklaring waaruit blijkt dat wordt voldaan aan de van toepassing zijnde bepalingen van de Regeling veilig gebruik luchthavens en andere terreinen.

Artikel 3.3.2 Indieningsvereisten aanvragen luchthavenregeling

Bij een aanvraag tot vaststelling van een luchthavenregeling worden de volgende gegevens en bescheiden verstrekt:

- a. de algemene indieningsvereisten zoals genoemd in artikel 3.1.1;
- b. de eigendomssituatie met betrekking tot van het terrein, en voor zover de aanvrager niet de eigenaar is, een verklaring van de eigenaar dat deze instemt met het voorgenomen gebruik als luchthaven;
- c. de planologische situatie van het luchthaventerrein en het beperkingengebied rondom dat terrein;
- d. een of meer tekeningen waaruit de beoogde ruimtelijke indeling van het gebied van en rond de luchthaven blijkt, met inbegrip van maximale hoogte van object;
- e. een plan voor het gebruik van de luchthaven voor een periode in de eerste vijf jaar na inwerkingtreding van het luchthavenbesluit. In het plan dienen tenminste de volgende gegevens te zijn opgenomen: locatie-aanduiding, Baanaanduiding, kaart met luchthavengebied, geluidsbelasting, typen vliegtuigen, tijden, dagen waarop gevlogen gaat worden, aantal vliegbewegingen, circuit;
- f. de wijze waarop in naderingsluchtverkeersleiding zal worden voorzien;
- g. de voor het beoogde gebruik noodzakelijke berekeningen als bedoeld in hoofdstuk 2 van de Regeling burgerluchthavens en artikel 8.44, derde lid van de Wet luchtvaart met betrekking tot het bepalen van de geluidsbelasting, het externe-veiligheidsrisico van het luchthavenluchtverkeer en de lokale luchtverontreiniging;
- h. een bij het voornemen passende beschrijving van de mogelijke effecten op het milieu; en
- i. een verklaring waaruit blijkt dat wordt voldaan aan de van toepassing zijnde bepalingen van de Regeling veilig gebruik luchthavens en andere terreinen.

Afdeling 3.4 Ontgrondingen

Artikel 3.4.1 Toepassingsbereik

Deze afdeling bevat de nadere regels zoals bedoeld in artikel 7.7 van de verordening.

Artikel 3.4.2 Indieningsvereisten aanvragen ontgrondingenvergunning

Bij een aanvraag om verlening of wijziging van een ontgrondingenvergunning worden de volgende gegevens en bescheiden verstrekt:

- a. de algemene indieningsvereisten zoals genoemd in artikel 3.1.1;
- b. een tekening waarop de situatie van de ontgroning met de directe omgeving binnen een straal van ten minste 1.000 meter gerekend vanuit de ontgroning staat aangegeven, bijvoorbeeld een topografische kaart met een schaal van 1:10.000 of 1:25.000, met noordpijl, of daarmee vergelijkbaar;

- c. een tekening waarop dwarsprofielen van de tegenwoordige en de toekomstige hoogten van het/de te ontgronden perce(el)(en) en/of de te verlagen bodem(s) van de waterpartijen, alsmede de ligging van dit/deze terrein(en) in ruimere omgeving, schaal 1:100 of 1:250, staan aangegeven;
- d. een tekening waarop de kadastrale gegevens van de te ontgronden percelen of perceelsgedeelte(n) met de aangrenzende percelen staan aangegeven, alsmede een uittreksel uit het kadastrale register van elk perceel waarop de aanvraag betrekking heeft;
- e. een bodemonderzoek, in het kader van de Wet bodembescherming, op basis van de NEN 5725, NEN 5740 en NEN 5707;
- f. een rapport van een erkend archeologisch bureau waarin de archeologische waarde van het te ontgronden terrein wordt vastgesteld; en
- g. een onderzoek naar de aanwezigheid van beschermde diersoorten en/of planten als bedoeld in de Wet natuurbescherming.

Afdeling 3.5 Schade bij ontgroningen

Artikel 3.5.1 Toepassingsbereik

Deze afdeling bevat de nadere regels zoals bedoeld in artikel 10.6, tweede lid, van de verordening.

Artikel 3.5.2 Indieningsvereisten verzoek tot schadevergoeding bij ontgroningen

Bij een indiening van een verzoek tot schadevergoeding bij ontgroningen worden de volgende gegevens en bescheiden verstrekt:

- a. naam, adres en contactgegevens van de verzoeker;
- b. een aanduiding van het besluit dat de schade naar het oordeel van verzoeker heeft veroorzaakt;
- c. een opgave van de aard en omvang van de schade, alsmede een specificatie van het bedrag van de schade; en
- d. een omschrijving van de wijze waarop de schade naar het oordeel van verzoeker dient te worden vergoed en, zo een vergoeding in geld wordt gewenst, een opgave van het schadebedrag dat naar het oordeel van verzoeker vergoed dient te worden.

Afdeling 3.6 Varend ontgassen

Artikel 3.6.1 Toepassingsbereik

Deze afdeling is gereserveerd voor de indieningsvereisten zoals bedoeld in artikel 4.71 van de verordening.

Afdeling 3.7 Bescherming waterwinning

Artikel 3.7.1 Toepassingsbereik

Deze afdeling bevat de nadere regels zoals bedoeld in artikel 7.15, eerste lid, van de verordening.

Artikel 3.7.2 Indieningsvereisten melding en grondwaterbeschermingsgebied

Bij een melding van in artikel 4.33 en 4.35 van de verordening bedoelde activiteiten worden de volgende gegevens en bescheiden verstrekt:

- a. de algemene indieningsvereisten zoals genoemd in artikel 3.1.1; en
- b. op welke wijze aan de bodem beschermende voorschriften wordt voldaan.

Afdeling 3.8 Houtopstanden

Artikel 3.8.1 Toepassingsbereik

Deze afdeling bevat de indieningsvereisten zoals bedoeld in artikel 4.13, derde en vierde lid, van de verordening.

Artikel 3.8.2 Indieningsvereisten melding vellen houtopstanden

Bij een melding van in artikel 4.13, eerste lid, van de verordening bedoelde activiteiten worden de volgende gegevens en bescheiden verstrekt:

- a. de algemene indieningsvereisten zoals genoemd in artikel 3.1.1;
- b. Oppervlakte te kappen bos in aren en aantal te kappen bomen;
- c. Specificatie van boomsoorten en leeftijd; en
- d. een overzichtskaart van minimaal schaal 1: 25000 en een detailkaart van een schaal tussen 1:1000 en 1:5000, met daarop duidelijk aangegeven de locatie van de betreffende houtopstand.

Afdeling 3.9 Stiltegebieden

Artikel 3.9.1 Toepassingsbereik

Deze afdeling is gereserveerd voor de indieningsvereisten zoals bedoeld in artikel 4.27, derde lid, van de verordening.

Hoofdstuk 4 Slotbepalingen

Artikel 4.1 Intrekken regelingen

De volgende verordeningen en besluiten worden ingetrokken:

- a. Uitvoeringsregeling natuurcompensatie Noord-Holland;
- b. Uitvoeringsregeling opstellingen voor zonne-energie in het landelijk gebied Noord-Holland 2019;
- c. Uitvoeringsregeling regionale afspraken nieuwe stedelijke ontwikkelingen 2017
- d. Voorschriften toetsen op veiligheid en leidraden voor het ontwerpen en verbeteren van regionale waterkeringen Hollands Noorderkwartier
- e. Voorschriften toetsen op veiligheid en leidraden voor het ontwerpen en verbeteren van regionale waterkeringen Amstel, Gooi en Vecht 2011

Artikel 4.2 Inwerkingtreding

Deze regeling treedt gelijktijdig met de verordening in werking.

Artikel 4.3 Citeertitel

Deze regeling wordt aangehaald als: Omgevingsregeling Noord-Holland 2020.

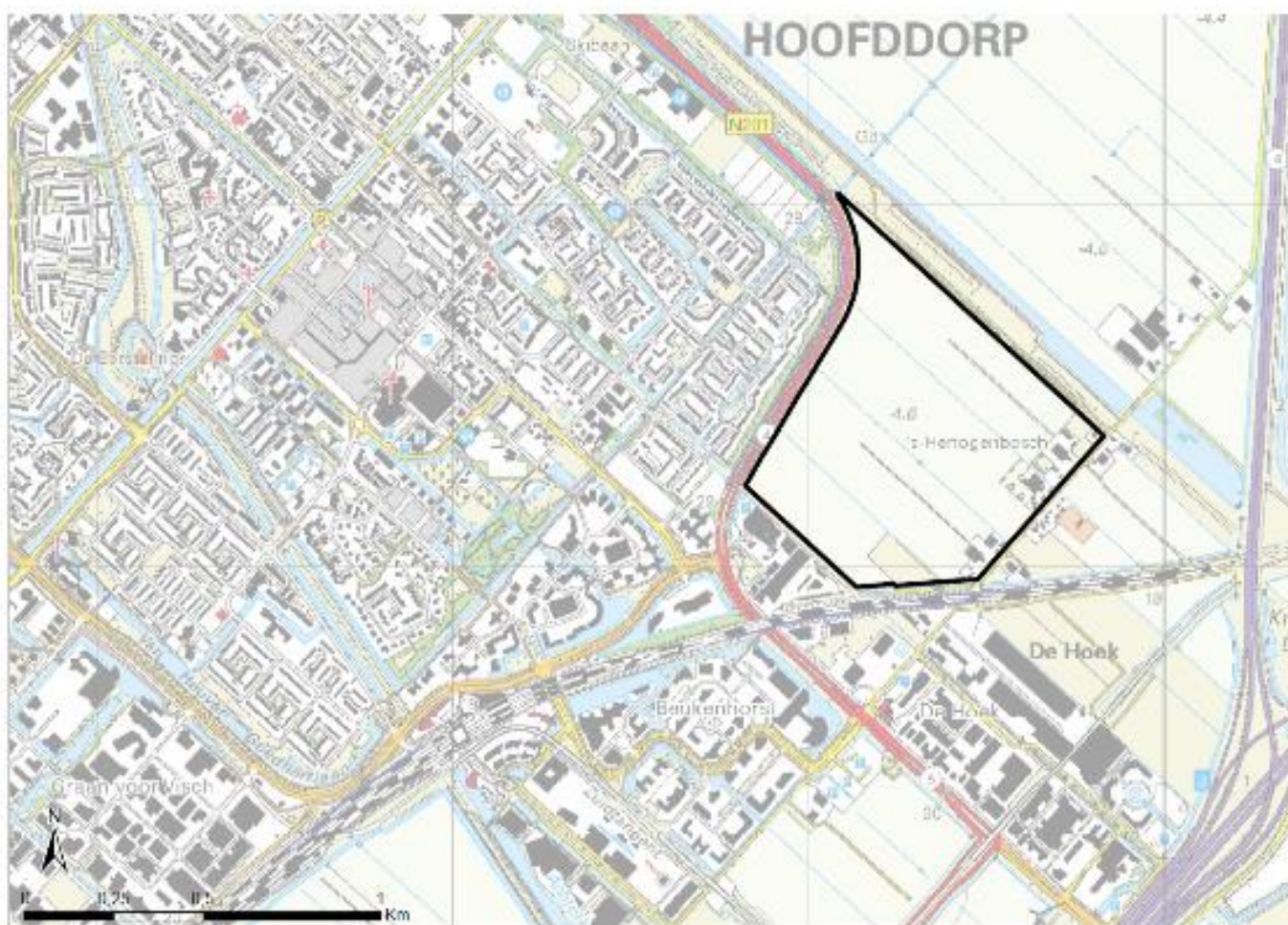
Bijlage 1 – Begrippen

Voor de toepassing van deze regeling wordt, tenzij anders bepaald, verstaan onder:

1. regio: een aantal gemeenten binnen de provincie Noord-Holland waartussen regionale afspraken worden gemaakt;
2. verordening: Omgevingsverordening Noord-Holland 2020.

Bijlage 2 – Stimuleringsgebieden Zonne-energie

A. Stimuleringsgebied zonne-energie Groene Hoek

Concept toelichting Omgevingsregeling Noord-Holland 2020

Inhoud

Inleiding	3
Natuur- en landschapscompensatie	3
Regionale afspraken nieuwe stedelijke ontwikkelingen en kleinschalige ontwikkelingen.....	7
Zonne-energie	12
Voorschriften toetsen op veiligheid en leidraden voor het ontwerpen en verbeteren van regionale waterkeringen	16
Bestuurlijke afwegingsruimte	17

Inleiding

De Omgevingsregeling PNH 2020 bundelt en harmoniseert de regels uit bestaande provinciale uitvoeringsregelingen en bouwt voort op de systematiek van de Omgevingsverordening PNH 2020 (hierna; de omgevingsverordening). Hiermee draagt de regeling bij aan de inzichtelijkheid, voorspelbaarheid en gebruiksvriendelijkheid van het provinciale omgevingsrecht. Daarnaast draagt de regeling bij aan een samenhangende benadering van de leefomgeving en aan snellere en betere besluitvorming. De omgevingsregeling bevat nadere regels met betrekking tot de uitvoering en indieningsvereisten behorende bij meldingen, ontheffingen en vergunningsaanvragen. Deze toelichting hoort bij de Omgevingsregeling.

Natuur- en landschapscompensatie

Algemeen

Afdeling 2.3 van de omgevingsregeling geeft aan hoe gecompenseerd moet worden als er aantasting is van het Natuurnetwerk Nederland (hierna; NNN) en de Natuurverbindingen. Deze afdeling is ook van toepassing op de kernkwaliteit habitat voor weidevogels binnen het Bijzonder Provinciaal Landschap (hierna; BPL). In de omgevingsverordening is aangegeven wanneer aantastingen toegestaan zijn en gecompenseerd moeten worden. De omgevingsregeling is dus een uitwerking van de omgevingsverordening.

Compensatie is bedoeld om het NNN, de natuurverbindingen en de habitat voor weidevogels binnen BPL tegen aantasting te beschermen. Eén van de hoofddoelstellingen van het provinciaal beleid is om de biodiversiteit in Noord-Holland niet verder achteruit te laten gaan en bij voorkeur te verbeteren. De aanleg en het behoud van het NNN, natuurverbindingen en habitat voor weidevogels binnen BPL dragen bij aan die doelstelling. Is een ingreep in deze gebieden vanwege het groot openbaar belang van de ingreep en het ontbreken van reële alternatieven toch noodzakelijk, dan is in de omgevingsverordening opgenomen dat compensatie noodzakelijk is. De compensatie en de afspraken hierover worden vastgelegd in het ruimtelijk plan waarin de ingreep mogelijk wordt gemaakt. Een compensatieplan en een compensatieovereenkomst tussen de initiatiefnemer en de provincie worden als bijlagen bij het ruimtelijk plan gevoegd. In alle gevallen mag de compensatie uiteraard niet leiden tot aantasting van andere in de verordening ruimtelijk beschermde waarden.

Deze afdeling heeft drie doelen:

1. Zij bevat concrete uitvoeringsregels voor compensatie van het NNN, de natuurverbindingen en de habitat voor weidevogels binnen BPL in Noord-Holland;
2. Zij maakt gemeenten en initiatiefnemers duidelijk in welke situaties, op welke wijze zij moeten compenseren;
3. Zij geeft aan op welke criteria Gedeputeerde Staten compensatieplichtige plannen en onderliggende documenten beoordelen.

De koppeling tussen de uitvoeringsregels in afdeling 2.3 en de verordening

Een initiatiefnemer moet zelf zorgdragen voor de compensatie. De omgevingsverordening bepaalt of en onder welke voorwaarden een ingreep mag plaatsvinden. Deze afdeling geeft aan op welke manier de initiatiefnemer de compensatie vorm moet geven.

Het Rijk heeft het beschermingsregime voor het NNN vastgelegd in het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro). De provincies dienen regels te stellen die ervoor zorgen dat het NNN planologisch beschermd wordt. De ligging en begrenzing van het NNN, de natuurverbindingen en de habitat voor weidevogels binnen BPL zijn vastgelegd in de werkingsgebieden die horen bij de verordening.

Wanneer is deze afdeling van toepassing?

Deze afdeling is van toepassing als sprake is van compensatie zoals bedoeld in artikel 6.38 en artikel 6.41 van de omgevingsverordening. Voordat kan worden overgegaan tot compensatie, moet eerst worden vastgesteld of de ingreep toelaatbaar is in het kader van het ruimtelijk beleid. Hiervoor geldt het afwegingskader van de omgevingsverordening. Op provinciale inpassingsplannen, rijksinpassingsplannen, tracébesluiten en dijkverzwarringsplannen is de omgevingsverordening niet van toepassing. Wel geldt dat het NNN [door het rijk] beschermd is en dat de genoemde plannen in compensatie dienen te voorzien. Bij de opstelling en beoordeling van de in die plannen voorziene compensatie betrekken Gedeputeerde Staten deze afdeling.

Artikelsgewijs

Artikel 2.3.2

Het uitgangspunt bij compensatie is dat de schade die door ontwikkelingen plaatsvindt fysiek en bij voorkeur in de nabijheid van de ontwikkeling wordt gecompenseerd.

De gemeente dient de compensatie in het ruimtelijk plan vast te leggen (verbeelding en regels) met een passende bestemming. Bij het ruimtelijk plan hoort het compensatieplan en de compensatieovereenkomst. De toelichting (of het compensatieplan) dient in te gaan op het grote openbaar belang dat de ontwikkeling rechtvaardigt, op het ontbreken van reële alternatieven en op de effecten van de ingreep op het NNN, de natuurverbinding of de habitat voor weidevogels binnen BPL. Hiermee maakt het ruimtelijk plan inzichtelijk waar natuur verdwijnt en waar natuur terugkomt.

In bepaalde situaties of bij aantastingen aan NNN die kleiner zijn dan 0.5 ha en aan habitat voor weidevogels binnen BPL die kleiner zijn dan 5 ha, bestaat de mogelijkheid van financiële compensatie in plaats van fysieke compensatie. Fysieke compensatie over deze relatief kleine oppervlakten is niet kosteneffectief. Bij compensatie voor NNN-gebieden groter dan 0.5 ha en bij habitat voor weidevogels binnen BPL groter dan 5 ha is financiële compensatie alleen mogelijk als fysieke compensatie aantoonbaar niet mogelijk is.

Uitgangspunt bij de toepassing van financiële compensatie blijft dat uiteindelijk fysieke compensatie plaatsvindt, maar dan door de provincie zelf. De financiële compensatie benut

de provincie voor de realisatie van het NNN danwel voor het nemen van inrichtingsmaatregelen ten gunste van weidevogels. Via het Programma Natuurontwikkeling zullen Gedeputeerde Staten rapporteren over de besteding van de compensatiemiddelen.

Ook gedeeltelijke financiële compensatie is een optie, als fysieke compensatie niet voor 100% mogelijk blijkt, bijvoorbeeld als niet op tijd voldoende compensatiegrond gevonden kan worden.

Het zal niet altijd mogelijk blijken de compensatie te realiseren binnen hetzelfde ruimtelijk plan dat de ingreep mogelijk maakt of binnen dezelfde gemeente waarin de ingreep plaatsvindt. Indien de compensatie in een andere gemeente plaatsvindt, dan moet er tenminste een besluit door B&W van de betreffende gemeente zijn over wanneer en in welk ruimtelijk plan de compensatie dan wél wordt vastgelegd.

Artikel 2.3.3

Het oppervlak, de samenhang of de kernkwaliteiten/waarden die verloren gaan, moet de initiatiefnemer fysiek compenseren, door realisatie van vervangend areaal bij NNN of door het nemen van inrichtingsmaatregelen. Als oppervlak verloren gaat, dient het oppervlak van het compensatiegebied minimaal gelijk te zijn aan het vernietigde oppervlak. Bij een ingreep in het NNN en natuurverbindingen moet tevens worden beoordeeld of sprake is van een significant effect op de wezenlijke kenmerken en waarden.

Daarnaast dient te worden beoordeeld of een negatief effect optreedt op de samenhang van het NNN of de natuurverbinding. In het NNN is het effect vooral afhankelijk van de locatie van de ingreep en de grootte / breedte van het NNN op die plek. Bij natuurverbindingen is sprake van een negatief effect wanneer door een ingreep een barrière voor dieren wordt opgeworpen om langs de natuurverbinding te verplaatsen of als de barrièrewerking toeneemt.

De mate waarin een ingreep effect heeft op het NNN of natuurverbindingen hangt erg af van het gebied. Per gebied verschillen de wezenlijke kenmerken en waarden. Zo zal verstoring door verlichting of toename van recreatie in een bos een kleinere impact hebben dan in een open weidelandschap. Ook zijn bepaalde soorten gevoeliger voor verstoring dan andere. Daarom is maatwerk vereist.

Bij natuurverbindingen geldt dat de werking van de natuurverbinding ten minste gelijk moet blijven. Het verdwijnen van stapstenen, rustplaatsen voor dieren langs natuurverbindingen, vergt compensatie in oppervlakte. Voor het overige gaat het vooral om het nemen van inrichtingsmaatregelen die het negatieve effect van de ingreep weer opheffen.

Artikel 2.3.4

Habitat voor weidevogels binnen BPL zijn grote open weidevogelgebieden die binnen topografische grenzen liggen. Binnen habitat voor weidevogels binnen BPL liggen één of meerdere weidevogelkernen. Bij bescherming van habitat voor weidevogels binnen BPL gaat het erom, om de openheid en de rust van het weidevogelleefgebied te handhaven. Het gaat daarbij niet alleen om de actuele waarde die een gebied heeft voor weidevogels, maar ook

om de potentiële waarde die een gebied heeft. Dat kan betekenen dat op de locatie van de ingreep geen weidevogels broeden of foerageren, maar dat er toch compensatie moet plaatsvinden.

Bij het bepalen van de te compenseren oppervlakte, gaat het om de extra verstoring die door de ingreep wordt veroorzaakt. Het gaat dus niet alleen om het verdwenen areaal door de ingreep, maar ook om de verstoring die daarvan uitgaat door geluid, licht, bebouwing etc. Zie hiervoor het rapport “onderbouwing verstoringsafstanden werkplan weidevogels in Fryslân” (2011, A&W rapport 1624 / Alterra rapport 2184).

De compensatie van habitat voor weidevogels kan bestaan uit inrichtingsmaatregelen of actief weidevogelbeheer omvatten voor een bedrag gelijk aan de kosten voor weidevogelbeheer voor een periode van 30 jaar. Compensatie voor activiteiten in de habitat voor weidevogels vindt plaats in het aangewezen weidevogelgebied. In deze gebieden zijn de compensatiemaatregelen het meest effectief, omdat hier is aangetoond dat deze gebieden geschikt zijn voor weidevogels. De besteding van de middelen moet zinvol zijn. Om te voorkomen dat op een gebied beheer wordt vastgelegd voor een lange termijn, terwijl de omstandigheden kunnen veranderen kan in de overeenkomst een clausule worden opgenomen om de maatregelen te evalueren en tussentijds aan te passen.

Artikel 2.3.5

Het compensatieplan dient het gemeentebestuur bij het ruimtelijk plan te voegen. Het maakt deel uit van de toelichting op het ruimtelijk plan dat de ingreep vastlegt. Het opstellen van het compensatieplan is de verantwoordelijkheid van de initiatiefnemer. Het compensatieplan bevat een beschrijving van de ruimtelijke afweging, het verlies van waarden en de manier waarop de initiatiefnemer die compenseert. De gemeente mag het ruimtelijk plan inclusief het compensatieplan en de compensatieovereenkomst alleen vaststellen als het voldoet aan deze afdeling.

De initiatiefnemer heeft de taak te zorgen voor het (laten) opstellen en tijdig (laten) uitvoeren van het compensatieplan. Gedeputeerde staten zullen het compensatieplan beoordelen aan de hand van deze afdeling. Als de provincie zelf initiatiefnemer is, dan dienen Gedeputeerde Staten een besluit te nemen waarin de compensatie wordt vastgelegd zodat de uitvoering kan worden geborgd.

Artikel 2.3.6

In de compensatieovereenkomst staan de rollen en verantwoordelijkheden van de betrokken partijen, evenals een financiële onderbouwing waaruit blijkt dat de realisatie van de compensatiemaatregelen, inclusief ontwikkelingsbeheer, is geborgd. Een format voor een compensatieovereenkomst is op te vragen bij de provincie. De uiterste termijn van realisatie wordt in de overeenkomst vastgelegd, met een boetebeding dat van toepassing is bij het niet tijdig uitvoeren van de maatregelen.

Mocht de initiatiefnemer zijn compensatieverplichtingen niet nakomen, dan neemt de provincie de uitvoering hierna over op kosten van de initiatiefnemer. Dit kan dan dezelfde vorm van compensatie zijn of gelijkwaardige compensatie elders, afhankelijk van wat de

mogelijkheden zijn. Omdat de intensieve bestuurlijke relaties tussen overheden voldoende mogelijkheden bieden om nakoming van gemaakte afspraken te toetsen, kan een boetebeding achterwege blijven als het gaat om een overeenkomst tussen provincie en een andere overheid.

Artikel 2.3.7

Bij financiële compensatie van NNN dient de initiatiefnemer te (laten) berekenen wat het vervangend aanleggen van het vernietigde natuurstype op dezelfde locatie zou kosten, uitgaande van de volgende posten:

Maatregel	Toelichting
Verwerving	Gemiddelde taxatieprijs op die locatie
Basisinrichting	Afhankelijk van het natuurstype en de benodigde maatregelen.
Ontwikkelingsbeheer	Afhankelijk van het type dat wordt ontwikkeld. 5 jaar (bos: 10 jaar) reguliere beheerkosten voor het betreffende natuurstype, te berekenen volgens de standaardkostprijzen van SNL (Subsidiestelsel Natuur en Landschapsbeheer, zie https://www.bij12.nl/onderwerpen/natuur-en-landschap/index-natuur-en-landschap/)
Uitvoeringskosten	20% van het totaal (alleen bij financiële compensatie).

Bij compensatie van habitat voor weidevogels in BPL dient de initiatiefnemer te (laten) berekenen wat het vervangend aanleggen van het aangetaste habitat op dezelfde locatie zou kosten, uitgaande van de volgende posten:

Maatregel	Toelichting
30 jaar beheer	De kosten voor een gemiddeld beheerregime bestaande uit een pakket weidevogelgrasland met rustperiode 1 april t/m 15 juni (zie www.bij12.nl/onderwerpen/natuur-en-landschap/index-natuur-en-landschap/agrarische-natuurtypen)
Uitvoeringskosten	20% van het totaal (alleen bij financiële compensatie).

Regionale afspraken nieuwe stedelijke ontwikkelingen en kleinschalige ontwikkelingen

Ladder voor duurzame verstedelijking

De regeling over de regionale afspraken nieuwe stedelijke ontwikkeling is bedoeld als aanvulling op de Ladder voor duurzame verstedelijking (Ladder), zoals is opgenomen in het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). De provinciale aanvulling op de Ladder is gericht op het voeren van regionale afstemming over nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen.

De regionale afspraken betreffen nieuwe stedelijke ontwikkelingen van woningbouw, bedrijventerreinen en kantoorlocaties, detailhandel en overige stedelijke voorzieningen.

Voor het borgen van het provinciale hoofdbelang van duurzaam ruimtegebruik worden aan de regionale afspraken via nadere regels inhoudelijke en procedurele voorwaarden gesteld. Deze regels zorgen er voor dat vooraf duidelijk is waaraan de regionale afspraken moeten voldoen.

Doel van deze afdeling van de omgevingsregeling.

De omgevingsregeling stelt eisen aan de regionale afstemming in de vorm van regionale afspraken. Het doel van het laten maken van regionale afspraken is dat gemeenten gezamenlijk werken aan een sterke(re) regio en dat wordt voorkomen dat gemeenten individueel een koers varen die de kracht van buurgemeenten en/of de regio niet ten goede komt of aantast.

De essentie van de regeling

1) De te maken regionale afspraken voor woningbouw, bedrijventerreinen en kantoren en detailhandel moeten zijn gebaseerd op de regionale visies en waarbij deze visies moeten zijn gebaseerd op het provinciaal beleid en op de door de provincie vastgestelde prognoses en behoefteramingen.

2) De regionale afspraken moeten expliciet minimaal de instemming hebben van de colleges van burgemeester en wethouders van de gemeenten in de regio.

‘Ladderproof’

Er staan geen regels in de omgevingsverordening over het aantonen van nut en noodzaak en het benutten van binnenstedelijke mogelijkheden. De regionale afspraken moeten wel nut en noodzaak aantonen en inzicht geven in de binnenstedelijke (on)mogelijkheden voordat uitleglocaties aan de orde kunnen komen. De regionale afspraken en de daaruit voortvloeiende ruimtelijk plannen moeten namelijk voldoen aan de wet (in casu met name het Besluit ruimtelijke ordening), dat wil zeggen ‘Ladderproof’ zijn.

Evenals de Ladder gaat de provincie uit van een ‘ja, mits’ voor nieuwe stedelijke ontwikkelingen. Verantwoordelijkheid en afwegingsruimte ligt bij de regio. De gemeenten in de regio moeten het gezamenlijk eens worden over de gemeentegrensoverschrijdende nieuwe stedelijke ontwikkelingen. De verantwoordelijkheid en de afwegingsruimte liggen bij de regio. Dit is in lijn met de gedachte van de Omgevingswet, waarbij de verantwoordelijkheid zo decentraal mogelijk wordt belegd.

De regionale afspraken worden bij voorkeur op visie- en programmaniveau gemaakt, zodat wordt voorkomen dat pas in een laat planstadium, bijvoorbeeld bij het voorontwerp van een ruimtelijk plan duidelijk wordt of wordt voldaan aan de wetgeving.

Geen instemming door Gedeputeerde Staten

Bij het uitgangspunt dat de verantwoordelijkheid en de afwegingsruimte binnen het ruimtelijk spoor bij de regio ligt, past geen expliciete goedkeuring van, of instemming met, de uitkomsten van het proces in een vorm van een afrondend besluit door Gedeputeerde Staten. De samenwerkende gemeenten zijn er zelf verantwoordelijk voor dat de regionale afspraken voldoen aan de inhoud en bedoelingen van het Bro, de omgevingsverordening en nadere regels. Gedeputeerde Staten gaan er vanuit dat gemeenten op een zorgvuldige manier de afspraken tot stand laten komen, daarbij de provinciale regels in acht nemen en rekening houden met het provinciale beleid. De betrokken gemeenten hebben hier ook belang bij, omdat afspraken die niet voldoen aan de omgevingsverordening of andere provinciale regelgeving leiden tot een afbreukrisico bij de projecten die worden gebaseerd op die afspraken. Gedeputeerde Staten willen de verantwoordelijkheid voor de afspraken ook bij de gemeenten laten en niet overnemen door het nemen van een instemmingsbesluit. Een dergelijke manier van werken past goed in het stelsel van de Omgevingswet.

Het ontbreken van een juridisch besluit door Gedeputeerde Staten over de regionale afspraken betekent uiteraard niet dat Gedeputeerde Staten niet betrokken wil zijn op bestuurlijk en ambtelijk niveau bij de totstandkoming van de regionale afspraken. Gedeputeerde Staten gaan er vanuit dat dergelijk overleg wordt gevoerd en door de betrokken medeoverheden de waarde van deze beleidsafstemming en samenwerking wordt ingezien.

Aandachtspunt is de kenbaarheid van gemaakte afspraken, ook voor derden. Gedeputeerde Staten gaan ervan uit dat de gemeenten gemaakte regionale afspraken beschikbaar zullen stellen op hun websites. Bij ruimtelijk plannen waarbij gebruik wordt gemaakt van de regionale afspraken, zal in de toelichting ook inzicht moeten worden geboden in de inhoud en totstandkoming van deze afspraken.

Ook de betrokkenheid van burgers (ondernemers, omwonenden, belangengroepen) en de gemeenteraden is een belangrijk aspect bij het maken van de regionale afspraken. Dit is de verantwoordelijkheid van de betrokken colleges van burgemeester en wethouders, die hier door hun gemeenteraden zo nodig op kunnen worden aangesproken. De manier waarop deze betrokkenheid wordt vormgegeven, zal per situatie kunnen verschillen. Zonder deze betrokkenheid bestaat het risico dat de afspraken onvoldoende draagvlak hebben, hetgeen bijvoorbeeld bij de besluitvorming over concrete projecten tot discussies kan leiden.

Handreiking

Ter bevordering van een goede toepassing van de Ladder en regionale afspraken is een [Handreiking](#) beschikbaar op de provinciale website.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1.1.1 Begripsbepalingen

Regio

Bij de Ladder wordt onder de regio verstaan het ‘marktgebied’ of ‘verzorgingsgebied’ van de betreffende nieuwe stedelijke ontwikkeling. Voor het bepalen van de behoefte waarin een nieuwe stedelijke ontwikkeling voorziet is de marktregio van belang. De inhoudelijke onderbouwing van nieuwe stedelijke ontwikkelingen moet zich dus richten op het markt- of verzorgingsgebied.

De marktregio kan echter per stedelijke ontwikkeling verschillen. Om te voorkomen dat voor elk individueel ruimtelijk plan dat gemeentegrensoverschrijdende effecten heeft een overleg moet worden ingesteld tussen de betrokken gemeenten kunnen gemeenten al bestaande regionale overlegverbanden hiervoor benutten.

Bij de regio indeling is het vooral een zoeken van een balans tussen een goede inhoudelijk gerichte indeling van marktgebieden en het zoveel mogelijk aansluiten op efficiënte (bestaande) bestuurlijke overlegverbanden.

Regio- en provinciegrensoverschrijdende nieuwe stedelijke ontwikkelingen

Bij nieuwe stedelijk ontwikkelingen die de grens van een regio overschrijden heeft de provincie de rol van intermediair tussen de regio's. Dat geldt ook voor provinciegrensoverschrijdende nieuwe stedelijke ontwikkelingen.

Artikel 2.5.2 Woningbouw

Het artikel regelt dat de afspraken zoals bedoeld in de verordening in Noord-Holland Noord bestaan uit in ieder geval twee documenten, de regionale afspraken en het woonakkoord. Voor de MRA is alleen het eerste document, de regionale afspraken, relevant. Het artikel is geformuleerd als een ‘kunnen’ bepaling, om aan te geven dat het maken van afspraken een verantwoordelijkheid is van de gemeenten in de regio zelf. Het maken van afspraken is geen verplichting, maar dergelijke afspraken zijn wel nodig om nieuwe stedelijke ontwikkelingen mogelijk te maken en (alleen voor Noord-Holland Noord) om gebruik te maken van de mogelijkheid om kleinschalige woningbouwontwikkelingen buiten bestaand stedelijk gebied te realiseren. De beide documenten staan naast elkaar maar zullen inhoudelijk op elkaar aan moeten sluiten.

De regionale afspraken worden gesloten tussen de gemeenten in de regio. Zoals hiervoor in het algemeen over de regionale afspraken al is toegelicht, gaan Gedeputeerde Staten ervan uit dat wel overleg plaatsvindt met de provincie op ambtelijk en bestuurlijk niveau.

De woonakkoorden voor Noord-Holland Noord worden gesloten met de gemeenten in de regio en de provincie (Gedeputeerde Staten). In de woonakkoorden worden de woningbouwlocaties buiten bestaand stedelijk gebied vastgelegd, waaronder de kleinschalige woningbouwlocaties zoals bedoeld in artikel 6.4 van de verordening.

De woonakkoorden zijn een nieuw instrument in deze regeling. Bij de vaststelling van deze regeling zal nog worden bezien of een overgangsregeling noodzakelijk is, zodat in de periode dat de woonakkoorden nog niet zijn gesloten de realisatie van woningbouwlocaties buiten stedelijk gebied niet onnodig op slot staat.

Artikel 2.5.3 Bedrijventerreinen en kantoorlocaties

Het artikel is geformuleerd als een 'kunnen' bepaling, om aan te geven dat het maken van de regionale afspraken een verantwoordelijkheid is van de gemeenten in de regio zelf. Het maken van regionale afspraken is geen verplichting, maar dergelijke afspraken zijn wel nodig om nieuwe stedelijke ontwikkelingen mogelijk te maken.

De markt van bedrijventerreinen en kantoorlocaties is een regionale markt. Daarom staat regionale samenwerking en afstemming centraal in het provinciaal bedrijventerreinen- en kantorenbeleid.

Hoewel in artikel 2.5.3 onderscheid wordt gemaakt in enerzijds regionale afspraken over ontwikkeling, transformatie en herstructurering en anderzijds het opstellen van een regionale visie, kunnen beide onderdelen samengevoegd zijn in één document.

Basis voor zowel de visie als de afspraken is de door provincie in samenwerking met gemeenten en bedrijfsleven opgestelde behoefteraming. Daarin worden vraag en aanbod aan bedrijventerreinen en kantoorlocaties in kaart gebracht. Daarbij gaat het niet alleen om omvang in hectaren, dan wel vloeroppervlakte, maar ook om kwalitatief te onderscheiden locaties die invulling geven aan de vraag van bepaalde marktsegmenten.

Transformatie biedt mogelijkheden om overaanbod aan bedrijventerreinen en kantorenlocaties te verminderen. Echter, voorkomen moet worden dat daardoor bedrijven in problemen komen doordat zij gedwongen worden zich te verplaatsen terwijl er voor deze bedrijven onvoldoende alternatieve vestigingsmogelijkheden zijn, dan wel dat er onvoldoende uitbreidingsmogelijkheden zijn. Regionale afstemming over transformatieplannen is dan ook essentieel.

De herstructurering van verouderde bedrijventerreinen en kantorenlocaties is een middel om efficiënter gebruik van bestaande terreinen te maken en de toekomstvastheid en kwaliteit van bedrijventerreinen te behouden. Daarom is het ook onderdeel van een regionaal bedrijventerreinen- en kantorenbeleid.

Artikel 2.5.4 Detailhandel

Het artikel is geformuleerd als een 'kunnen' bepaling, om aan te geven dat het maken van de regionale afspraken een verantwoordelijkheid is van de gemeenten in de regio zelf. Het maken van regionale afspraken is geen verplichting, maar dergelijke afspraken zijn wel nodig om nieuwe stedelijke ontwikkelingen mogelijk te maken.

Bij detailhandel zijn de regionale afspraken gebaseerd op regionale detailhandelsvisies.

Ruimtelijk plannen die voorzien in detailhandel met een regionale impact (> 1500 m²), evenals de regionale detailhandelsvisies, worden voorgelegd aan de regionale adviescommissie detailhandel (RAC). Er zijn twee RAC's ingesteld, het RAC Noord-Holland Noord en de Adviescommissie Detailhandel Zuid (ADZ).

In de ruimtelijk plannen moet worden toegelicht of advies van een RAC is ingewonnen en hoe dit advies luidde. De RAC brengt gevraagd en ongevraagd advies uit aan gedeputeerde staten.

De detailhandelsstructuur is één geheel en uitbreidingen kunnen niet los van elkaar worden gezien. Alle plannen groter dan 1.500 m² moeten worden afgestemd (lid 1b I) met uitzondering van plannen voor ontwikkelingen in winkelgebieden die reeds groter zijn dan 25.000 m² wvo (lid 1b II). Voor deze grote winkelcentra moeten detailhandelsplannen groter dan 3.000 m² voor advisering aan de regionale adviescommissies worden voorgelegd.

Deze grote winkelcentra zijn alle hoofdwinkelcentra, te weten de binnenstadcentra van Alkmaar, Amstelveen, Amsterdam, Beverwijk, Bussum, Den Helder, Haarlem, Heerhugowaard, Hilversum, Hoofddorp, Hoorn, Purmerend, Schagen en Zaandam en de grote ondersteunende centra welke ook groter zijn dan 25.000 m² wvo, te weten Amsterdam Buikslotermeerplein en Amsterdam Amsterdamse Poort.

De genoemde grootte van winkelplannen (1.500 m² en 3.000 m²) geldt voor de totale ontwikkeling in een winkelgebied (en dus niet per winkel) en voor een tijdsperiode van twee jaar. Deze periode is gekozen om te voorkomen dat grote plannen in kleinere delen worden opgeknipt om verplichte advisering te omzeilen.

Artikel 2.5.5 Overige stedelijke voorzieningen

In het bestuurlijk overleg Noord-Holland Noord hebben gedeputeerde staten op 31 augustus 2016 toegezegd dat de regio's zelf in de gelegenheid worden gesteld om werkafspraken te maken over de wijze van regionale afstemming bij 'overige stedelijke voorzieningen', zoals bijvoorbeeld een crematorium, bioscoop of theater. Het gaat hierbij dus om stedelijke voorzieningen, niet zijnde woningbouw, bedrijventerreinen, kantoorlocaties of detailhandel.

Het artikel is geformuleerd als een 'kunnen' bepaling, om aan te geven dat het maken van de regionale afspraken een verantwoordelijkheid is van de gemeenten in de regio zelf. Het maken van regionale afspraken is geen verplichting, maar dergelijke afspraken zijn wel nodig om nieuwe stedelijke ontwikkelingen mogelijk te maken.

Zonne-energie

Algemeen

De Provincie Noord-Holland heeft opstellingen voor zonne-energie in het landelijk gebied onder voorwaarden ruimtelijk mogelijk gemaakt in artikel 6.25 van de omgevingsverordening. Dit artikel bevat in het zesde lid een delegatiebepaling aan

Gedeputeerde Staten om nadere regels te stellen over in ieder geval de locatie, omvang en inpassing van opstellingen voor zonne-energie. Gedeputeerde Staten hebben hieraan uitvoering gegeven met afdeling 2.7 van de omgevingsregeling. Beide regelingen tezamen vormen de ruimtelijke spelregels voor zonne-opstellingen in Noord-Holland.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 2.7.1

In dit artikel wordt het toepassingsbereik van afdeling 2.7 geregeld. Deze is alleen van toepassing op opstellingen voor zonne-energie in het landelijk gebied als bedoeld in het eerste lid van artikel 6.25 eerste lid, van de omgevingsverordening. De regeling is niet van toepassing op opstellingen voor zonne-energie in het kader van meervoudig ruimtegebruik als bedoeld in artikel 6.25 derde lid, van de omgevingsverordening, te weten opstellingen voor zonne-energie op gronden met een bestemming voor nutsvoorzieningen, niet zijnde leidingtracés voor gas, water of elektriciteit, of voor infrastructuur voor weg, spoor, water en vliegverkeer.

Artikel 2.7.2

In dit artikel worden regels gesteld over de locatie en omvang van een opstelling voor zonne-energie. Doel is de karakteristieke openheid van het landschap te behouden, zoveel mogelijk aan te sluiten op de bestaande netinfrastructuur en de economische (agrarische) structuur van het landelijk gebied zo min mogelijk aan te tasten.

Een opstelling voor zonne-energie in het landelijk gebied is alleen toegestaan indien deze aan minimaal één zijde aansluit op bestaand stedelijk gebied of een dorpslint (lid 1). Onder bestaand stedelijk gebied wordt verstaan het bestaand stedelijk gebied als bedoeld in artikel 1.1.1, eerste lid, onder h, van het Besluit ruimtelijke ordening.

Het tweede en derde lid bepalen de maximaal toegestane omvang van de opstelling.

Eenzijds wordt die bepaald door het aantal zijden van de opstelling dat aansluitend is op bestaand stedelijk gebied of bovenlokale infrastructuur (een rijksweg, provinciale weg of spoorweg). Daarbij geldt dat hoe meer een locatie aansluit op bestaand stedelijk gebied of de hiervoor genoemde infrastructuur, hoe groter de omvang van de opstelling mag zijn (lid 2).

Van de in het tweede lid genoemde maximaal toegestane omvang kan met maximaal 10% worden afgeweken. Hierbij gaat het om afwijkingen die nodig zijn uit overwegingen van ruimtelijke kwaliteit, zoals bijvoorbeeld veroorzaakt door afwijkende verkavelingspatronen of om te komen tot een betere aansluiting op de omgeving. De afwijkingsmogelijkheid dient dan om een betere landschappelijke inpassing te realiseren. Anderzijds wordt in het derde lid de maximale omvang bepaald door de eisen van ruimtelijke kwaliteit als bedoeld in artikel 6.54 van de omgevingsverordening. Deze eisen kunnen de op grond van het tweede lid maximaal toegestane omvang beperken. Met andere woorden, het is mogelijk dat de opstelling vanwege de ruimtelijke kwaliteit minder hectare mag omvatten dan op grond van de aansluiting op bestaand stedelijk gebied en infrastructuur geldt. Ruimtelijke

kwaliteitseisen kunnen er dus toe leiden dat de omvang van een opstelling voor zonne-energie met maximaal 10 % wordt verruimd dan wel dat de omvang wordt beperkt voor zover dat nodig is op grond van het bepaalde in artikel 6.54 van de omgevingsverordening.

Het vierde lid voorkomt dat na realisatie van een opstelling voor zonne-energie met de maximale oppervlakte als bedoeld in het tweede en derde lid, een nieuwe opstelling met de daarbij behorende maximale oppervlakte mogelijk kan worden gemaakt en op die manier de wenselijke maximale oppervlakte op een locatie wordt overschreden. Aansluiting op een reeds bestaande opstelling is wel toegestaan als met de bestaande opstelling de maximale oppervlakte nog niet is bereikt en deze wordt aangevuld tot de maximale oppervlakte als bedoeld in het tweede en derde lid. Een gefaseerde realisatie van een opstelling voor zonne-energie tot de maximaal toegestane oppervlakte is dus mogelijk.

Artikel 2.7.3

In dit artikel worden eisen gesteld aan de inrichting van een opstelling voor zonne-energie. Het artikel heeft als doel de bestaande ruimtelijke en ecologische kwaliteiten van het landelijk gebied op de locatie te behouden en zo mogelijk te versterken. De eisen vormen een aanvulling op het gestelde in artikel 6.54 van de omgevingsverordening en de Leidraad voor Landschap en Cultuurhistorie 2018, specifiek voor opstellingen voor zonne-energie.

De hoogte-eis in het eerste lid is gesteld om te borgen dat een opstelling voor zonne-energie de openheid van het landschap ter plaatse niet onevenredig aantast. De technische inrichting van de locatie dient er in te voorzien dat de maximale hoogte van de opstellingen beperkt blijft tot maximaal 1 meter 50 gemeten vanaf het straatpeil van de omliggende openbare wegen. Het tweede lid regelt voor twee bijzondere situaties een afwijkmogelijkheid van deze hoogte-eis. Er kan worden afgeweken van de maximale hoogte als geregeld in het eerste lid, indien (a) een hogere hoogte ten goede komt aan de ruimtelijke kwaliteit of (b) een hogere hoogte een substantiële meerwaarde voor de fysieke leefomgeving oplevert. Bij de eerste afwijkmogelijkheid moet bijvoorbeeld worden gedacht aan ontwerpen waarbij hoogteverschillen bewust worden ingezet ten behoeve van de beleving. Bij de tweede afwijkmogelijkheid kan worden gedacht aan het koppelen van een opstelling voor zonne-energie aan andere opgaven in de fysieke leefomgeving, zoals op het gebied van landbouw (bijvoorbeeld het combineren van zonnepanelen met akkerbouw), biodiversiteit (bijvoorbeeld het combineren van zonnepanelen met natuurontwikkeling) of klimaatadaptatie (bijvoorbeeld het combineren van zonnepanelen met waterberging). Er dient in een omgevingsvergunning nadrukkelijk onderbouwd te worden waarom de hoogte-afwijking noodzakelijk is voor de beoogde functie en waarom deze een substantiële meerwaarde oplevert voor de fysieke leefomgeving. De inzet van grazers ten behoeve van het beheer van de opstelling bijvoorbeeld, vormt op zichzelf genomen onvoldoende 'substantiële meerwaarde voor de fysieke leefomgeving'.

In het derde lid zijn eisen opgenomen ten aanzien van het behoud van de bestaande bodemstructuur. Het is uit oogpunt van de bodemkwaliteit en waterhuishouding onwenselijk dat de ondergrond waarop de opstellingen worden gerealiseerd op enigerlei wijze wordt verhard of verdicht ten behoeve van bouw, ontsluiting, onderhoud of fundering daarvan. Voorts wordt de bodem zoveel mogelijk ecologisch ingericht en beheerd teneinde de bodemkwaliteit en biodiversiteit te bevorderen. Dat wil zeggen het waar mogelijk

bedekken van de bodem met extensieve vegetatie zoals kruidenrijk grasland of braakvegetatie (afhankelijk van de lokale bodemomstandigheden en doelsoorten) in combinatie met een extensief beheer.

In het vierde lid zijn eisen opgenomen ten aanzien van de inrichting en het beheer van de terreinafscherming en rand van de opstelling van zonne-energie. Om de schade voor landschap en natuur tot een minimum te beperken en zo mogelijk positieve effecten te sorteren wordt als eis gesteld dat de terreinafscherming en rand van de zonne-energieopstelling zoveel mogelijk ecologisch worden ingericht en beheerd. Daarbij gaat het om het realiseren van een ecologische rand, aangepast op de lokale doelsoorten en ruimtelijke situatie (bijvoorbeeld met kruidenrijk grasland, braakvegetatie, struweel, hagen of sloten) en een passeerbaarheid van het hekwerk voor kleine zoogdieren, reptielen en amfibieën, maar ondoordringbaarheid voor grote predatoren.

Het vijfde lid ten slotte bepaalt dat er een afstand van minimaal 50 meter moet zijn tussen woonbebouwing en de rand van de opstelling voor zonne-energie, in het geval een locatie aan één of meer zijden aansluitend is op woonbebouwing. Deze eis dient om een acceptabele zichtafstand te garanderen ten behoeve van het woongenot.

Artikel 2.7.4

Zoals in de beleidsnota 'Perspectief voor Zon in Noord-Holland' is aangekondigd, kunnen er op bepaalde locaties redenen zijn om van de locatie- en omvangregels uit artikel 2.7.2 af te wijken. Deze locaties worden stimuleringsgebieden zonne-energie genoemd. Het gaat om gebieden waar zonne-opstellingen met een grotere omvang of afwijkende ligging passend zijn gelet op de regionale ruimtelijke- en energetische beleidsuitgangspunten.

Het definiëren van stimuleringsgebieden is een vorm van maatwerk en gebeurt in overleg met de betrokken gemeente. In de maatwerk-afweging worden alle relevante gebiedspecifieke ruimtelijke- en energiebelangen meegewogen. In ieder geval speelt het aspect ruimtelijke kwaliteit een bepalende rol. Het gaat dan om de vraag of afwijkende opstellingen voor zonne-energie passend zijn bij het karakter van de betreffende locatie, gelet op de ambities en ontwikkelprincipes uit de Leidraad voor Landschap en Cultuurhistorie 2018. Maar ook andere ruimtelijke belangen, als ecologie en landbouw, wegen mee. Verder wegen de aspecten lokaal draagvlak en bijdrage aan de energietransitie (zoals: netaansluiting, energetisch rendement, innovativiteit) mee in de beoordeling. Als een afweging leidt tot de conclusie dat de criteria uit artikel 2.7.2 voor een bepaalde locatie onevenredig belemmerend werken, kan deze locatie als stimuleringsgebied worden opgenomen. In het bijzonder moet worden gedacht aan locaties waar middels opstellingen voor zonne-energie een substantiële bijdrage kan worden geleverd aan opgaven in de fysieke leefomgeving, bijvoorbeeld op het gebied van landbouw, biodiversiteit of klimaatadaptatie.

Gedeputeerde Staten leggen de locatie en de omvang van stimuleringsgebieden zonne-energie vast door de geometrische begrenzing van de locatie op te nemen in bijlage 1 bij deze omgevingsregeling. Dit gebeurt niet eerder dan nadat Provinciale Staten met dit voornemen hebben ingestemd.

De regels ten aanzien van de inpassing van de opstelling voor zonne-energie (artikel 2.7.3 van de omgevingsregeling) zijn wel van toepassing. Ook artikel 6.25 van de omgevingsverordening is onverkort van toepassing. Dit betekent dat ook in een stimuleringsgebied zonne-opstellingen alleen via een omgevingsvergunning voor een periode van maximaal 25 jaar kunnen worden vergund en dat stimuleringsgebieden niet liggen binnen Natuurnetwerk Nederland, werelderfgoed Stelling van Amsterdam, bufferzones of habitat voor weidevogels binnen BPL.

Stimuleringsgebied zonne-energie Groene Hoek

Op 5 april 2017 heeft het college van de gemeente Haarlemmermeer per brief een verzoek tot stimuleringsgebied aangedragen voor de locatie “Groene Hoek”. Het plan voor een zonnepark op de locatie Groene Hoek, Hoofddorp stamt al uit 2015. In maart 2016 heeft de gemeente omgevingsvergunning verleend voor een ontwikkeling van een zonnepark van 26,5 hectare in dit gebied. Op dat moment was er nog geen formeel provinciaal afwegingskader. Later is de wens ontstaan voor een uitbreiding tot 50 hectare. Groene Hoek ligt in het dynamische deel van de Haarlemmermeer, tussen Schiphol, Rijksweg A4 en Hoofddorp. Vanuit de gemeente Haarlemmermeer is er brede steun voor deze locatie. Onder andere vanwege haar geïsoleerde ligging ten opzichte van ander landelijk gebied; in dezen het gemeentelijk aangewezen agrarisch kerngebied van de Haarlemmermeer. Bovendien past dit initiatief binnen de lokale en regionale ambities voor duurzame energie. De wijze waarop het plan zal worden gerealiseerd voldoet verder - op de hoogte van de opstelling na - aan de randvoorwaarden die de provincie aan zonneparken stelt. Bovendien is het plan onderbouwd met een uitgebreid landschapsplan waarin een goede ruimtelijke inpassing in de omgeving is voorzien. De hoogte van 2 meter is strikt genomen strijdig met het beleid voor zon, maar de initiatiefnemer geeft in het landschapsplan overtuigend aan dat door de specifieke verlaagde ligging van het perceel ten opzichte van de omliggende wegen en bebouwing het met de hoogtebeperking bedoelde effect wél wordt gerealiseerd. Doordat het veld zo’n 40 cm onder straatniveau van de Rijnlanderweg ligt, blijft vanuit de woningen het zicht over het veld op ooghoogte behouden.

Voorschriften toetsen op veiligheid en leidraden voor het ontwerpen en verbeteren van regionale waterkeringen

Ter uitvoering van artikel 5.3 van de omgevingsverordening dient door Gedeputeerde Staten nadere besluiten te worden genomen. Dat betreft besluiten tot a) het vaststellen van voorschriften voor de door het dagelijks bestuur te verrichten beoordeling van de veiligheid van regionale waterkeringen, b) het vaststellen van leidraden voor het ontwerp van regionale waterkeringen.

In de verordening zijn veiligheidsnormen vastgelegd voor de regionale keringen. Deze veiligheidsnormen dienen voor de dagelijkse praktijk geoperationaliseerd te worden. Dit geschiedt enerzijds in de vorm van een voorschrift voor de toetsing en anderzijds in de vorm van een technische leidraad voor het ontwerp en verbeteren van een regionale waterkering. Omdat het hierbij om een uitwerking van de veiligheidsnorm gaat, is de bevoegdheid tot vaststelling in handen van Gedeputeerde Staten gelegd.

In het kader van het Ontwikkelingsprogramma Regionale WaterKeringen (ORK) is onder leiding van de Stichting Toegepast Onderzoek Waterbeheer (STOWA) door de waterschappen en provincies gewerkt aan richtlijnen, handreikingen en leidraden voor het normeren, toetsen, ontwerpen & verbeteren en beheeren & onderhouden en het inspecteren van de regionale keringen.

In 2008 is de eerste globale toetsronde afgerond door de waterschappen die vielen onder de oude “Verordening Waterkering West-Nederland”. Op basis van de ervaringen die zijn opgedaan bij deze werkzaamheden is in opdracht van de provincies Utrecht, Zuid-Holland en Noord-Holland een addendum op de bestaande “Leidraad Toetsen op waterveiligheid regionale keringen – katern boezemkaden” ontwikkeld en heeft er een verbetering plaatsgevonden van het rekenprogramma Promotor.

Het is van belang dat de toetsing van de actuele veiligheidssituatie door de beheerders op uniforme wijze tot stand komt. De gestelde regels hebben daarom het karakter van een bindend voorschrift. Afwijking hiervan is niet mogelijk. Dit betreft de in artikel 2.8.2 van de omgevingsregeling genoemde documenten en bijbehorende programmatuur.

Wat betreft het ontwerpen en verbeteren van de regionale keringen hebben de in artikel 2.8.3 genoemde documenten het karakter van een richtlijn. De nieuwe handreikingen geven een beeld van de mogelijkheden voor het ontwerpen en verbeteren van regionale keringen. Dat betreft de in artikel 2.8.3 genoemde handreikingen. Dat betekent dat de beheerder een bepaalde ruimte wordt gelaten om in verband met specifieke plaatselijke omstandigheden af te wijken. Een afwijking kan bijvoorbeeld wenselijk zijn om voor de langere termijn een optimum te realiseren tussen aanleg- en onderhoudskosten.

Bestuurlijke afwegingsruimte

Ter uitvoering van artikel 13.3, vierde lid, van de verordening, bevat deze afdeling een aantal nadere regels die de zogenoemde bestuurlijke afwegingsruimte inkaderen.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 2.9.2 Begrenzing toepassing

Dit artikel begrenst de mogelijkheid om gebruik te maken van de zogenoemde bestuurlijke afwegingsruimte tot een aantal onderdelen van de verordening. Dit zijn delen van hoofdstuk 4 (de rechtstreeks werkende regels) en hoofdstuk 6 (de instructieregels). Uitgangspunt is dat alleen kan worden afgeweken van regels die door de provincie zelf zijn geïnitieerd of waarbij de provincie zelf veel keuzevrijheid heeft.

Artikel 2.9.2 Tijdsduur experimenten

De tijdsduur van experimenten is begrensd op 10 jaar. Gedeputeerde Staten hebben de mogelijkheid om daar bij een concreet experiment van af te wijken, als dat noodzakelijk is voor de haalbaarheid van het experiment. Gedacht kan worden aan situaties dat de terugverdientijd van de investering voor het experiment langer is dan 10 jaar.

Artikel 2.9.3 Evaluatie

Bij het besluit om toepassing te geven aan de regeling voor bestuurlijke afwegingsruimte zullen Gedeputeerde Staten tevens voorschriften stellen over de evaluatie. Dit artikel regelt dat er in ieder geval minimaal twee evaluatiemomenten zijn, te weten een jaar na de start van het project en binnen 10 jaar van het experiment. Gedeputeerde Staten hebben de mogelijkheid om meerdere evaluatiemomenten vast te leggen.